

Z BLOGU IUSTORIA

Anatomie jednoho podvodu: jak jsem si na marketplace koupil čtyři figurky a lekci za všechny peníze

Jako advokát jsem poslal peníze předem neznámému člověku a dostal půlku zboží. Tady je minuta po minutě, co jsem udělal pak — a proč se peníze vrátily, což se obětím bazarových podvodů skoro nikdy nestává.

Nedávno jsem se stal obětí bazarového podvodu. Jako advokát. Poslal jsem peníze předem člověku, kterého jsem nikdy neviděl, za sběratelské LEGO figurky, které jsem nikdy nedostal — tedy, dostal jsem jich část, tu levnější. Tady je, minuta po minutě, co jsem udělal pak. A hlavně: co byste měli udělat vy, než zaplatíte, i potom, co vás někdo podvede.

Píšu to schválně na sebe. Právník, který radí klientům s miliónovými spory, naletěl na inzerát s figurkami z Pána prstenů. Jestli to může potkat mě, může to potkat každého — a přesně proto stojí za to rozebrat, kde jsem udělal chybu, co jsem naopak udělal správně a proč ten příběh skončil vrácenými penězi, což se obětím bazarových podvodů skoro nikdy nestává.

Jak to proběhlo

Inzerát: sada deseti sběratelských figurek na podstavci, pěkná fotografie, cena lehce pod trhem. Klasika: napsal jsem, usmlouval slevu, prodávající byl vstřícný a komunikativní. Poslal jsem peníze předem na účet — několik tisíc korun — a dostal potvrzení o podání zásilky. Vypadalo to jako stovky jiných bazarových obchodů, které jsem v životě udělal.

Zásilka dorazila o týden později. Uvnitř byly čtyři figurky místo deseti. Ty levnější. Bez podstavce, bez většiny doplňků. Zboží v hodnotě možná poloviny toho, co jsem zaplatil — poslané zjevně s tím, že to buď spolknou, nebo že se o pár tisíc nebudu tahat.

A teď to zajímavé. Když jsem si po konfrontaci prodávajícího našel jeho další stopy, zjistil jsem, že tutéž sadu na téže fotografii inzeroval souběžně v několika skupinách za tři různé ceny. To není zapomnětlivost. To je provoz.

Kde jsem udělal chybu — a jak ji neudělat vy

Chyba byla jedna a byla základní: **poslal jsem peníze předem neznámému člověku bez jakéhokoli ověření.** Všechno ostatní byla už jen konsekvence. Co jsem měl udělat — a co od té doby dělám a doporučuji:

Prohlédnout, kde všude a za kolik prodává. Tři inzeráty, tři ceny, tři různé popisy téže věci jsou červená vlajka viditelná na dvě minuty hledání. Seriózní prodejce má jednu věc za jednu cenu.

Chtít detail, který nejde okopírovat. Fotku zboží s dnešním datem na papírku, konkrétní odpověď na otázku, kterou zná jen skutečný majitel. Podvodník pracuje s kradenými fotografiemi a na první netriviální požadavek často zmizí sám.

Preferovat dobírku nebo osobní předání, u vyšších částek platbu při převzetí. Ano, dobírka je o pár desetikorun dražší. Je to pojistné — a jako u každého pojistného vám bude připadat zbytečné přesně do chvíle, kdy nebude.

A jedna méně známá věc: **platba na bankovní účet je vaše kotva.** Paradoxně platí, že pokud už platíte předem, platíte převodem na účet, ne anonymní kryptoplatbou nebo poukázkou. Účet je v bance veden na konkrétní osobu, kterou banka ověřila. Pro vymáhání je to nejcennější stopa, jakou můžete mít.

Co jsem udělal správně: nejdřív dokumentace, pak konfrontace

Ted' část, kterou dělá špatně skoro každý — protože jde proti instinktu. Když otevřete balík a zjistíte, že vás někdo podvedl, první impuls je okamžitě mu napsat. Vydržte.

PRAVIDLO PRVNÍ

Prvních patnáct minut nepatří konfrontaci, ale dokumentaci. Protistrana, která ví, že je konfrontována, začne uklízet. Kdo dokumentuje až potom, dokumentuje uklizený pokoj.

Než jsem prodávajícímu poslal první zprávu, měl jsem vyfoceně a uložené: všechny jeho inzeráty (i ty v jiných skupinách — po konfrontaci je smazal, přesně jak jsem čekal), jeho profil, celou naši komunikaci, obsah zásilky, podací údaje, potvrzení o platbě. Deset minut práce. Ve chvíli, kdy jsem napsal „tohle jsem nekupoval“, už nemohl smazat nic, co bych neměl.

Tohle je univerzální pravidlo pro jakýkoli konflikt, nejen bazarový: dokumentuje se před prvním výstřelem.

Druhé pravidlo: **držte konflikt v písemné formě**. Prodávající mě opakovaně tlačil do telefonátů. Odmítal jsem — ne z nezdvořilosti, ale protože hovor nezanechává stopu a písemná komunikace ano. Kdo vás tahá z písemného kanálu do hlasového, obvykle ví proč. Každá jeho písemná věta je potenciální důkaz; nedarujte mu možnost mluvit beze stop.

Přestupek, nebo trestný čin? Hranice je 10 000 Kč

Ted' trochu práva, protože tady panuje zmatek i mezi právníky — hranice se totiž před pár lety změnila. Podvod je trestným činem podle § 209 trestního zákoníku tehdy, způsobí-li pachatel škodu **nikoli nepatrnou** — a ta od 1. října 2020 činí **10 000 Kč** (dřív to bylo 5 000 Kč a spousta internetových návodů to dodnes uvádí špatně). Škoda pod touto hranicí je „jen“ přestupek proti majetku, za který hrozí pokuta ve správním řízení.

Dvě podstatné výjimky mění výsledek i pod hranicí:

Situace	Právní kvalifikace	Co z toho plyne pro vás
Škoda 10 000 Kč a více	Trestný čin podvodu (§ 209 TZ)	Trestní oznámení má smysl vždy
Škoda pod 10 000 Kč, ojedinělý skutek	Přestupek proti majetku	Pokuta jde státu, vaše peníze neřeší
Pod hranicí, ale pachatel podvádí sériově	Trestný čin — dílčí útoky se sčítají (§ 116 TZ)	V oznámení uveďte všechny stopy sériovosti
Pod hranicí, ale recidiva do 3 let	Trestný čin i pod hranicí škody	Zmiňte, pokud o dřívějším postihu víte

Sériový bazarový podvodník, který vytáhne z deseti lidí po třech tisících, je pachatelem trestného činu, i když každá jednotlivá oběť je „pod hranicí“. Proto má smysl v oznámení uvést všechny stopy nasvědčující sériovosti — v mém případě právě ty tři souběžné inzeráty za tři ceny.

A civilně? Nárok máte vždy, bez ohledu na výši: dodání jiného, levnějšího zboží, než bylo sjednáno, je vadné plnění a zadržování vašich peněz bez protiplnění je bezdůvodné obohacení podle § 2991 občanského zákoníku. Praktický problém není právo, ale ekonomika vymáhání — a o té za chvíli.

Nejsilnější dokument je ten, který jste ještě neodeslali

Sepsal jsem trestní oznámení. Kompletní, s přílohami, s časovou osou — hotové k odeslání. A pak jsem ho neodeslal. Místo toho jsem protistraně dal jasnou, klidnou a doloženou volbu: vrácení odpovídající části peněz v krátké lhůtě, nebo podání putuje na příslušná místa i s celým spisem.

Proč to funguje? Protože hotové podání je **opce** — a opce má největší hodnotu, dokud trvá. V okamžiku odeslání se z páky stane pomalý úřední proces: u částky pod hranicí trestného činu skončí věc pravděpodobně v přestupkovém řízení, vy budete chodit vypovídat a peníze neuvidíte, protože správní orgán vymáhá pokuty pro stát, ne škodu pro vás. Protistrana to možná tuší. Ale hotový, doložený spis v rukou člověka, který zjevně ví, co dělá, je nejistota, kterou většina podvodníků neunes — jejich byznys stojí na obětech, které to vzdají, ne na obětech, které systematicky staví dokumentaci.

V mém případě dorazily peníze zpět do dvaceti čtyř hodin od stanovení lhůty. Do koruny přesně částka, kterou jsem vyčíslil. Neproto, že by protistranu přesvědčily paragrafy — ale proto, že jsem byl zjevně připravený jít dál a jí se přestalo vyplácet testovat, jestli blafuju.

Musím ale k té radosti přidat poctivou poznámku: tohle je výsledek, se kterým nemůžete počítat. Vyšel díky souhře okolností — protistrana byla dosažitelná, komunikovala a měla co ztratit. Spousta bazarových podvodníků operuje z ciziny, přes nastrčené účty, a tam je jediná realistická cesta oznámení, banka a smíření s tím, že šlo o školné.

Kdy to pustit

A tím se dostávám k závěru, který ode mě možná nečekáte: někdy je správná odpověď nechat to být. Vymáhání má své náklady — čas, pozornost, nervy — a ty se platí, i když je neúčtujete. Rozhodovací pravidlo, které doporučuji: spočítejte si, kolik hodin života vás bude vymáhání stát, oceňte je poctivě a porovnejte s reálnou (ne teoretickou) dobytostí. U tří tisíc proti anonymnímu účtu v cizině vyjde počet jasně. U pěti tisíc proti dohledatelnému člověku s bankovním účtem na vlastní jméno je matematika jiná — zvláště když dokumentaci zvládnete za půl hodiny.

Jen jedno nepouštějte nikdy: **varování ostatním**. I když se vám peníze vrátí, i když věc odložíte — napsat do příslušné komunity věcné, doložené varování stojí deset minut a bere podvodníkovi to jediné, na čem jeho model stojí: další neinformované oběti. To není msta. To je údržba prostředí, ve kterém všichni nakupujeme.

Souhrn na jednu obrazovku

Než zaplatíte	Když už vás podvedli
Provéřit prodejce napříč skupinami	Nejdřív kompletní dokumentace, pak konfrontace
Chtít detail, který nejde okopírovat	Všechno písemně, žádné telefonáty
Preferovat dobírku či osobní předání	Znát hranici 10 000 Kč a sériovost
Platit jen na bankovní účet, ne anonymně	Hotové podání použít jako páku, dokud je horké
—	Střízlivě spočítat, jestli se boj vyplatí
—	Vždycky varovat ostatní

Figurky mi mimochodem zůstaly. Dívám se na ně na policiče a připomínají mi, že pokora je jediná výbava, která se ve sporech nikdy neopotřebuje. I advokát občas potřebuje zaplatit za lekci — důležité je nechat si vystavit účtenku a podělit se o ni.

Pokud vás zajímá, co se děje, když trestní oznámení skutečně podáte, popsal jsem to v textu [Trestní oznámení: co se stane, když ho někdo podá na vás](#). Rozhodování o tom, jestli se vymáhání vyplatí, rozebírám v [Ne každou bitvu má smysl hrát](#), a proč se s čekáním nemá otálet, v [Promlčení: tichý zabiják nároků](#).

Podvedli vás o víc než pár tisíc? U vyšších částek se dokumentace, oznámení a civilní vymáhání vyplatí vést společně a od začátku správně. [Napište nám](#) — v [řešení sporů](#) se na to díváme jako na jednu věc, ne na tři oddělené.

Text popisuje skutečnou vlastní zkušenost autora; protistrana není identifikovatelná a ve věci platí presumpce nevin. Text je obecným pojednáním, nikoli právní službou; konkrétní situace vyžaduje konkrétní posouzení. Právní stav k srpnu 2026.

Anatomie jednoho podvodu: jak jsem si na marketplace koupil čtyři figurky a lekci za všechny peníze

Mgr. Jan Vytřísal · Publikováno 18. 8. 2026

<https://www.iustoria.cz/blog/anatomie-jednoho-podvodu/>

Text je dílem chráněným autorským právem. Sdílení celého dokumentu bez úprav je vítáno; přebírání částí do jiných textů jen s uvedením zdroje. © IUSTORIA, advokátní kancelář, s.r.o.